

Znak: SKO. PZ-71/2439/214/2012

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach w składzie orzekającym:

Przewodnicząca: Wanda Osińska-Nowak Prezes S.K.O.

Członkowie: Róża Kowalkowska- Zmarzlik/sprawozdawca/

Irena Bałchanowska-Janus

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10.07.2012r. odrębnie złożonych odwołań przez: Państwa Lidę i Grzegorza Kuśmierk, Pana Marka Dzień, Panią Patrycję Kasprzyk, Pana Wacława Sępkę, Pana Roberta Stradomskiego oraz Panią Teresę Gołę od decyzji z dnia 27.04.2012r. znak: BPL.7331/44/2010/2011/2012 wydanej przez Wójta Gminy Wodzisław, którą ustalono warunki zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie „Schroniska dla zwierząt” wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, w tym dla:

1) budynku socjalno-biurowego z zakładem weterynaryjnym-przychodnią weterynaryjną dla obsługi schroniska i pomieszczeniami mieszkalnymi dla pracowników schroniska, budynku gospodarczo- magazynowego z garażem dwustanowiskowym oraz pomieszczeniami bezpośredniej obsługi budynków inwentarskich, dwóch budynków inwentarskich: 1) dla zwierząt gospodarskich i domowych o obsadzie 3,2 DJP (1koń, 2 krowy) wraz z pomieszczeniami przeznaczonymi na kwarantannę dla zwierząt domowych

2) dla zwierząt domowych o obsadzie do 2,5 DJP (50 psów i 5 kotów):

-szczelnego zbiornika na ścieki sanitarne i zbiornika na ścieki deszczowe;

-szczelnego zbiornika na gnojówkę i miejsca składowania nawozu stałego – płyta na gnojownik;

-studni głębinowej;

-przyłącza energetycznego na terenie działki nr ewid. 236/1, położonej w miejscowości Przyłek

oraz zjazdu z drogi powiatowej nr 0178, nr ewid. 229 na teren działki nr ewid. 236/1, położonych w miejscowości Przyłek, gmina Wodzisław

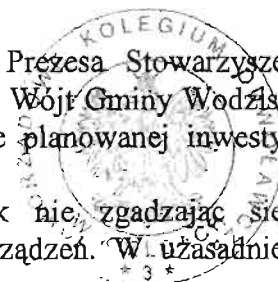
- na podstawie art.138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r.-Kodeks postępowania administracyjnego /Dz.U. z 2000r. Nr 98, poz.1071 ze zm./:

-utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję organu I instancji .

UZASADNIENIE

Wymienioną na wstępie decyzją, po rozpatrzeniu wniosku Prezesa Stowarzyszenia Obrona Zwierząt, z siedzibą w Jędrzejowie, ul. 11-go Listopada 29, Wójt Gminy Wodzisław ustalił warunki zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie planowanej inwestycji, wymienionej w osnowie decyzji.

Od ww. decyzji odwołanie wniosła Patrycja Kasprzyk nie zgadzając się z rozstrzygnięciem i zarzucając naruszenie szeregu ustaw i rozporządzeń. W uzasadnieniu

odwołania podniosła kwestię braku spełnienia warunku określonego w m.in. § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 czerwca 2004r.tj. braku zachowania odległości planowanego przedsięwzięcia 150m od siedzib ludzkich. Strona kwestionuje także stwierdzoną przez organ kontynuację funkcji i spełnienie warunku art. 61 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy.

W odrębnych odwołaniach, podpisanych przez Państwo Lidę i Grzegorza Kuśmierków oraz Pana Marka Dzieńca, nie wyrażono zgody na planowaną inwestycję z uwagi na fakt, iż realizacja ww. przedsięwzięcia spowoduje utratę przez ich nieruchomości walorów zabudowy mieszkaniowej. Pan Wacław Sępka w odrębnie złożonym odwołaniu wskazał dodatkowo na niedopuszczalną lokalizację planowanej inwestycji w pobliżu terenów rekreacyjnych.

Odwołanie od ww. decyzji wniosła również Rada Sołectwa wsi Przyłęk, załączając listę mieszkańców wsi nie zgadzających się na planowaną lokalizację wnioskowanego schroniska. Na liście tej znajdują się podpisy dwóch osób będących stronami postępowania Pani Teresy Goli oraz Pana Roberta Stradomskiego. Pozostałe osoby nie są stronami postępowania w związku z czym w pozostałym zakresie sprawa ta zostanie załatwiona odrębnie. W niniejszej sprawie odwołanie wniosły także osoby nie będące stronami postępowania.

Pismem z dnia 17.05.2012r. Wójt Gminy Wodzisław przesał do Kolegium ww. odwołania wraz z aktami sprawy, nie odnosząc się w żaden sposób do zarzutów w nich zawartych.

Kolegium zważyło, co następuje:

Sprawa w przedmiocie ustalenia, na wniosek Stowarzyszenia Obrony Zwierząt, warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie „Schroniska dla zwierząt” była już kilkakrotnie przedmiotem analizy Kolegium, w trybie instancyjnym.

Po zwrocie akt z Kolegium organ przeprowadził analizę funkcji oraz cech zabudowy i zagospodarowania terenu a następnie wydał w dniu 27.04.2012r. decyzję o ustaleniu na rzecz Stowarzyszenia warunków zabudowy dla ww. inwestycji.

Dokonując na podstawie art.138 k.p.a. prawnej i merytorycznej oceny zasadności podjętego rozstrzygnięcia, Samorządowe Kolegium Odwoławcze po przeanalizowaniu akt sprawy, zważyło co następuje:

Ustalenie warunków zabudowy w drodze decyzji następuje na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 ze zm.), powoływanej w dalszej części uzasadnienia jako "ustawa". Decyzję taką wydaje się w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy). Zastępuje ona niejako ustalenia planu, ustala bowiem sposób zagospodarowania terenu i przesądza o dopuszczalności danej inwestycji na określonym obszarze.

Stosownie do przepisu art. 59 ust. 1 ustawy, decyzji o warunkach zabudowy wymaga zmiana zagospodarowania terenu, polegająca na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych, a także zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części.

Wydanie decyzji o warunkach zabudowy jest możliwe jedynie w przypadku łącznego spełnienia warunków określonych w art. 61 ust. 1 ustawy.

Obowiązkiem organu, wydającego decyzję o warunkach zabudowy jest więc zbadanie szczegółowo, czy wszystkie warunki wskazane w przepisie zostały spełnione. W przypadku, gdy chociażby jeden warunek nie został spełniony, wydanie decyzji o warunkach zabudowy jest niedopuszczalne.

Badając obecnie decyzję organu I instancji wskazać należy, że wydana została na wniosek inwestora, po przeprowadzeniu wymaganego prawem postępowania i nie narusza prawa w sposób istotny, zmuszający organ odwoławczy do jej uchylecia bądź zmiany.

Z załączonego do akt sprawy uzupełnionego wniosku o ustalenie warunków zabudowy wynika, iż zamierzenie inwestycyjne polega na budowie „Schroniska dla zwierząt” wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, w tym:

1) budynku socjalno-biurowego z zakładem weterynaryjnym-przychodnią weterynaryjną dla obsługi schroniska i pomieszczeniami mieszkalnymi dla pracowników schroniska, budynku gospodarczo- magazynowego z garażem dwustanowiskowym oraz pomieszczeniami bezpośredniej obsługi budynków inwentarskich, dwóch budynków inwentarskich: 1) dla zwierząt gospodarskich i domowych o obsadzie 3,2 DJP (1koń, 2 krowy) wraz z pomieszczeniami przeznaczonymi na kwarantannę dla zwierząt domowych;

2) dla zwierząt domowych o obsadzie do 2,5 DJP (50 psów i 5 kotów):

-szczelnego zbiornika na ścieki sanitarne i zbiornika na ścieki deszczowe;

-szczelnego zbiornika na gnojówkę i miejsca składowania nawozu stałego – płyta na gnojownik;

-studni głębinowej;

-przyłącza energetycznego na terenie działki nr ewid. 236/1, położonej w miejscowości Przyłęk

oraz zjazdu z drogi powiatowej nr 0178, nr ewid. 229 na teren działki nr ewid. 236/1, położonych w miejscowości Przyłęk, gmina Wodzisław .

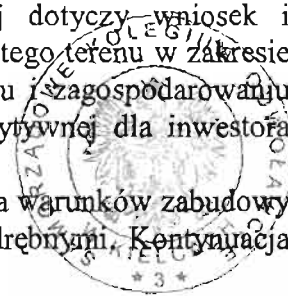
Na mapie, stanowiącej część graficzną wniosku wyznaczono linie rozgraniczające teren inwestycji oraz wskazano przedsięwzięcie objęte wnioskowanym zamierzeniem. W ocenie Kolegium, w niniejszej sprawie bezspornym jest, że wnioskowana inwestycja wymaga ustalenia warunków zabudowy w formie decyzji a złożony w sprawie wniosek inwestora zawiera wszystkie elementy, o których stanowi art. 52 ust. 2 powołanej ustawy.

W uzasadnieniu badanej decyzji organ I instancji wskazał, że inwestycja objęta decyzją jest przewidziana do realizacji na obszarze terenu spełniającego warunki, o których mowa w ww. art. 61 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym.

Spełnienie powyższych warunków potwierdza sporządzona w sprawie analiza obszaru wyznaczonego zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie sposobu ustalania wymagań dotyczących nowej zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1588). W celu ustalenia wymagań dla nowej zabudowy i zagospodarowania terenu organ I instancji wyznaczył wokół działki budowlanej, której dotyczy wniosek o ustalenie warunków zabudowy, obszar analizowany i przeprowadził na nim analizę funkcji oraz cech zabudowy i zagospodarowania terenu w zakresie warunków, o których mowa w art. 61 ust. 1-5 powołanej ustawy.

W ocenie Kolegium, w rozpoznawanej sprawie analizie poddano teren wyznaczony zgodnie z § 3 ust. 2, tj. w odległości nie mniejszej niż trzykrotna szerokość frontu działki objętej wnioskiem o ustalenie warunków zabudowy, nie mniejszej niż 50m, zaś granice obszaru pokazano na stosownej mapie. Zdaniem Kolegium, organ I instancji prawidłowo wyznaczył obszar analizowany wokół działki budowlanej, której dotyczy wniosek i przeprowadził wymaganą analizę cech zabudowy i zagospodarowania tego terenu w zakresie warunków, o których mowa w art. 61 ust. 1-5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a których łączne spełnienie warunkuje wydanie pozytywnej dla inwestora decyzji.

Podkreślić w tym miejscu należy, że nie można odmówić ustalenia warunków zabudowy w sytuacji gdy zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi. Kontynuacja

funkcji oznacza, że nowa zabudowa musi mieścić się w granicach zastanego w danym miejscu sposobu zagospodarowania terenu. Zgodnie z orzecznictwem sądowym rozumienie kontynuacji funkcji zabudowy i zagospodarowania terenu należy traktować szeroko, zgodnie z wykładnią systemową, która każe rozstrzygać wątpliwości na rzecz uprawnień właściciela czy inwestora, po to by mogła być zachowana zasada wolności zagospodarowania terenu, w tym jego zabudowy.

Stosownie do wymagań określonych art. 54 pkt 1-3 omawianej ustawy, analizowana decyzja o warunkach zabudowy określa rodzaj inwestycji, warunki i szczegółowe zasady zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy wynikające z przepisów odrębnych, w tym w szczególności w zakresie:

- a/warunków i wymagań ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
- b/ochrony środowiska i zdrowia ludzi oraz dziedzictwa kulturowego i zabytków,
- c/obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji,
- d/wymagań dotyczących ochrony interesów osób trzecich,
- e/ochrony obiektów budowlanych na terenach górniczych

a także linie rozgraniczające teren inwestycji.

W ramach wymagań w zakresie warunków kształtowania ładu przestrzennego w badanej decyzji organu I instancji określono dla wnioskowanej zabudowy: linię zabudowy; wskaźnik wielkości powierzchni zabudowy; szerokość elewacji frontowej, wysokość okapu, geometrię dachu. Ww. parametry znajdują pełne uzasadnienie w sporządzanej analizie i są ustalone zgodnie z odpowiednimi przepisami ww. rozporządzenia.

Ponadto, analizowana w trybie odwoławczym decyzja obejmuje warunki w zakresie ochrony środowiska i zdrowia ludzi oraz dziedzictwa kulturowego i zabytków, obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji, wymagań dotyczących ochrony interesów osób trzecich oraz ochrony obiektów budowlanych na terenach górniczych oraz wskazano iż linie rozgraniczające teren inwestycji oznaczono kolorem czarnym i przedstawiono na mapie, stanowiącej załącznik nr 1 decyzji.

W świetle § 9 powołanego rozporządzenia części składowe analizowanej decyzji o warunkach zabudowy stanowią: część tekstowa decyzji (§ 9 ust. 1), część graficzna decyzji (§ 9 ust. 1) oraz załącznik do decyzji w postaci wyników analizy, o której mowa wyżej, zawierających część tekstową i graficzną (§ 9 ust. 2).

Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, iż w niniejszej sprawie decyzja o warunkach zabudowy zawiera komplet części składowych wymaganych powołanymi wyżej przepisami.

Wobec powyższych okoliczności, Kolegium Odwoławcze stwierdza, że decyzja organu I instancji w sprawie ustalenia, na wniosek Prezesa Stowarzyszenia Obrona Zwierząt, warunków zabudowy dla ww. inwestycji nie narusza obowiązującego prawa w sposób stwarzający konieczność jej uchylenia bądź zmiany.

Odnosząc się do zarzutów odwołań Kolegium wyjaśnia, że kontynuacja funkcji, o której mowa w art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy oznacza, iż nowa zabudowa musi się mieścić w granicach zastanego w danym miejscu sposobu zagospodarowania terenu, w tym użytkowania obiektów.

Rozumienie kontynuacji funkcji zabudowy i zagospodarowania terenu należy zatem traktować szeroko, zgodnie z wykładnią systemową, która nakazuje rozstrzygać wątpliwości na rzecz uprawnień właściciela czy inwestora, po to by mogła być zachowana zasada wolności w zagospodarowaniu terenu, w tym jego zabudowy (wyrok WSA sygn. akt IV S.A./Wa 482/06 z dnia 23.10.2006r.). Przyczyną odmowy ustalenia warunków zabudowy może być tylko projektowanie inwestycji sprzecznej z dotychczasową funkcją terenu.

czyli niedająca się z nią w praktyce pogodzić i sprzeczność tą organ potrafiłby racjonalnie wykazać w uzasadnieniu decyzji.

Należy pamiętać, iż postępowanie w przedmiocie ustalenia warunków zabudowy zmierza do stwierdzenia, czy planowana inwestycja, planowana zmiana zagospodarowania terenu, dla którego nie ma obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest dopuszczalna, a jeśli tak to na jakich warunkach. Jednocześnie jednak ustalając te warunki organ obowiązany jest mieć na uwadze wymagania istniejącego ładu przestrzennego, tj. takiego ukształtowania przestrzeni, która tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe i kompozycyjno-estetyczne (art. 1 ust. 2 pkt 1 i art. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Wydanie decyzji ustalającej warunki zabudowy i zagospodarowania terenu jest zatem dopuszczalne, jeżeli w wyniku analizy prowadzonej przez właściwy organ dojdzie on do przekonania, popartego stosownymi dokumentami, iż planowane zamierzenie budowlane spełnia łącznie wszystkie warunki wymienione w art. 61 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Natomiast szczegółowy sposób ustalania wymagań dla nowej zabudowy w powiązaniu z analizą istniejącego stanu zagospodarowania i zabudowy, na podstawie delegacji zawartej w art. 61 ust. 6 w/w ustawy określa przywołane już rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie sposobu ustalania wymagań dotyczących nowej zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Naczelny Sąd Administracyjny jednoznacznie stwierdził, że nie może budzić wątpliwości, iż sprawa należąca do zakresu inwestycji budowlanych musi być rozpatrywana i rozstrzygana przy zastosowaniu systemowej a także celowościowej (funkcjonalnej) wykładni przepisów prawa materialnego, które mają zastosowanie wprost (w niniejszej sprawie art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym) lub też stanowią systemową kanwę do oceny danej sprawy (w niniejszej sprawie art. 2, 7, 21 i 64 ust. 3 Konstytucji RP, art. 1 ust. 2 pkt 1, 2, 6, 7 i 9, art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, art. 7 k.p.a. (zasada wyważenia interesu publicznego i słusznego interesu strony).

Oczywiste jest, że systemowo i funkcjonalnie rozumiane ustawodawstwo nie może być tak stosowane, aby służyło hamowaniu budownictwa. Wprost przeciwnie, wprowadzenie przykładowo w ustawie Prawo budowlane instytucji kary pieniężnej i to bardzo dotkliwej za opóźnienie (zwłokę) w załatwieniu wniosku inwestora o pozwolenie na budowę jednoznacznie wskazuje, że państwo jest zainteresowane w popieraniu działalności inwestycyjnej w dziedzinie budownictwa, która jest siłą napędową gospodarki i warunkuje rozwój gospodarczy.

Właściwe, a więc proinwestycyjne rozumienie norm z zakresu inwestycji budowlanych w orzecznictwie sądownoadministracyjnym prowadzi do wydawania wyroków, w których Sąd opowiedział się np. za tym, iż odmowa uwzględnienia wniosku w sprawie ustalenia warunków zabudowy tylko wtedy może mieć miejsce, gdy uwzględnienie żądania inwestora stoi w sprzeczności z interesem publicznym oraz słusznym interesem osób trzecich. W takich przypadkach najczęściej powoływano się na art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym stanowiący, iż każdy ma prawo w granicach określonych ustawą do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny, zgodnie z wymogami decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania (w razie braku planu miejscowego), jeżeli nie narusza to chronionego prawem interesu publicznego oraz osób trzecich. Z przepisu tego wynika, że właścicielowi, czy też użytkownikowi wieczystemu terenu, nie można odmówić wydania pozytywnej decyzji w sprawie z wniosku o ustalenie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu dla danej (określonej we wniosku) inwestycji wówczas, gdy brak

jest ustawowej regulacji, która stanowi, że zamierzenie inwestycyjne narusza chroniony prawem interes publiczny, jak też chroniony prawem interes osób trzecich. Właściciel (użytkownik wieczysty) ma oczywiście prawo do terenu, który zamierza zabudować i w związku z tym występując z konkretnym wnioskiem do właściwego organu może oczekiwać, że będzie on załatwiony pozytywnie.

W aktualnym orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego przyjmuje się szerokie rozumienie pojęcia sąsiedztwa zastosowanego w art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, co ma prowadzić w istocie do czynienia przez właściwy organ takich poszukiwań na danym terenie, objętym analizą urbanistyczną, która umożliwi uwzględnienie wniosku inwestora (por. wyrok NSA z dnia 3 grudnia 2008 r. sygn. akt II OSK 1520/07, wyrok NSA z dnia 31 maja 2010 r. sygn. akt II OSK 860/09 i inne).

Odnosząc się do pozostałych zarzutów odwołania Kolegium wyjaśnia, że wszystkie są niezasadne, ponieważ istotą decyzji o warunkach zabudowy jest wyłącznie ustalenie, czy planowana inwestycja pozostaje w zgodzie z przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a także przepisami szczególnymi.

Odnosząc się do treści odwołań Kolegium wyjaśnia, że badana decyzja o warunkach zabudowy nie rozstrzyga w zakresie usytuowania projektowanego do realizacji obiektu i nie przesądza władczo o możliwości jego realizacji. Decyzja o warunkach zabudowy jest jedynie promesą pozwolenia na budowę.

Zgodnie z orzecznictwem sądowym **usytuowanie obiektów budowlanych jak też możliwość wszelkich rozwiązań konstrukcyjnych należy do przedmiotu regulacji Prawa budowlanego i jest rozstrzygane wyłącznie na etapie pozwolenia na budowę.** Wyłącznie w tym postępowaniu organ będzie badał możliwość realizacji projektowanej inwestycji na terenie planowanego przedsięwzięcia pod względem lokalizacji względem granic sąsiednich działek oraz zabudowy. To, że wydana została decyzja o warunkach zabudowy dla planowanej inwestycji nie przesądza jednocześnie o tym, że inwestycja ta faktycznie będzie mogła powstać.

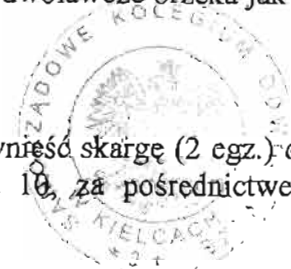
Podnieść także należy, iż ochrona uzasadnionych interesów właścicieli działek sąsiadujących z terenem inwestycji, znajdzie pełną konkretyzację na etapie postępowania o udzielenie pozwolenia na budowę, prowadzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994r. –Prawo budowlane /Dz.U. z 2003r. Nr 207, poz.2016/. Roboty budowlane związane z inwestycją, objętą wnioskiem o ustalenie warunków zabudowy będzie można bowiem rozpocząć na podstawie ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę, uzyskanej w trybie określonej przepisami Prawa budowlanego.

Inwestor nie otrzyma pozwolenia na budowę jeśli planowane zamierzenie nie będzie zgodne z przepisami prawa – art.4 ustawy Prawo budowlane (Dz. U. z 2010r. Nr 243, poz. 1623 ze zm.). W związku z powyższym w sytuacji, gdy będący w budowie budynek na działce Pani Kasprzyk zostanie zgłoszony do użytkowania jako budynek mieszkalny planowana inwestycja nie będzie mogła powstać na terenie wskazanym przez Stowarzyszenie. Postępowanie w sprawie ustalenia warunków zabudowy toczy się na wyłączne ryzyko wnioskodawcy. To, że uzyskał decyzję o warunkach zabudowy nie przesądza o tym, że uzyska pozytywną decyzję o pozwoleniu na budowę.

Biorąc zatem powyższe pod uwagę, Samorządowe Kolegium Odwoławcze orzeka jak w osnowie.

Decyzja ta jest ostateczna.

Jeżeli strona uzna, że decyzja ta narusza prawo, może wnieść skargę (2 egz.) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, ul. Prosta 10, za pośrednictwem

Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kielcach, 25-955 Kielce, Al. IX Wieków 3, w terminie 30 dni od daty doręczenia decyzji.

Zespół orzekający Kolegium Odwoławczego:

Przewodnicząca: Wanda Osińska-Nowak Prezes S.K.O.....
Członkowie: Róża Kowalkowska- Zmarzlik/sprawozdawca.....
Irena Bałchanowska-Janus.....

Otrzymują: strony według odrębnego wykazu